A Fibebahana:

- **Tsy firaihina amin'ny fibebahana.**
  - Tao an-tranon'i Lazarosy, niresaka zava-dehibe i Jesosy, zava-dehibe ho amin'ny famonjena. Tsy nihaino anefa i Marta. Tsy nanam-potoana izy. Maro zavatra natao izy! (Lio. 10:40-41).
  - Mitranga amintsika koa izany. Rehefa manota isika, ary miantso antsika hibebaka ny Fanahy Masina, dia mameno antsika amin'ny asa, na fanahiana, na zava-mahavariana hafa i Satana, izay tsy mamela antsika hisaintsaina ny toerana feno fahotana misy antsika ka hitadiavantsika famelan-keloka.
  - Tsy mamela antsika anefa Andriamanitra. Maharitra amin'ny fiantsoany Izy (Ezek. 33:11). Ohariny amin'ny fitafiana maloto ny fahotantsika. (Isaia 64:5). Manolotra takalo Izy: ny fitafiantsika maloto ho solon'ny fitafiany madio (Zak. 3:4), dia fitafiana voasasa tamin'ny ran'i Jesosy (Apok. 7:14).
- **Ny fibebahana marina.**
  - Inona no atao hoe fibebahana? Inona no maha samy hafa ny fibebahana marina sy ny fibebahana tsy tena izy? (2 Kor. 7:10).
  - Rehefa mitondra vokatra eo no ho eo sady tsy iriana ny fahotana, dia tonga ny nenina. Mahamenatra satria tsy nety araka ny tokony ho izy izay nataontsika. Raha tsy nisy vokany ratsy, dia tsy halahelo ny zavatra nataontsika isika. TSY fibebahana izany. (toy ny tamin'i Jodasy).
  - Rehefa ny nanaovana ilay fahotana mihitsy no mitondra alahelo amintsika, sy faniriana lalina ho voavela heloka (na nisy vokany ratsy na tsia), dia izany no atao hoe fibebahana.
  - Rehefa manota isika, dia "mamiravira" antsika ny Fanahy Masina ary "mamely" antsika amin'ny alahelo lalina. Raha mamaly amin'ny fibebahana marina isika, dia manasitrana antsika Andriamanitra, sady mamela ny fahotantsika (Hos. 6:1).)
- **Antso ho amin'ny fibebahana.**
  - Hafatra iray ihany no nanombohan'i Jaona Mpanao Batisa sy Jesosy ny asa fanompoany: "Mibebaha" (Mat. 3:1-2; 4:17).
  - Nahoana no zava-dehibe ny fibebahana? Satria raha tsy misy azy dia tsy misy famelan-keloka (Asa 2:38; 3:19). Ahoana no fizotry ny dingana?
    (1) Noho ny fahamoram-panahiny dia miantso antsika hibebaka Andriamanitra (Rom. 2:4)
    (2) Mamaly ny antsony isika
      (a) Amin'alahelo mafy noho ny tsy nety natao
      (b) Miaraka amin'ny fanapahan-kevitra marina hiala amin'ny fahotana
    (3) Mamela ny fahotantsika Andriamanitra noho ny amin'ny ra nalatsak'i Jesosy teo amin'ny hazo fijaliana (Kol. 1:13-14)
  - Mariho fa ny fibebahana sy ny famelan-keloka dia tokony hitarika antsika hatrany amin'ny fanavaozana; ho amin'ny fiovan'ny toe-tsaina izay mitarika antsika tsy hanota intsony (Jao. 5:14).

B Famelan-keloka:

- **Ny fahasoavan'ny famelan-keloka.**
  - Tsy misy na inona na inona manery an'Andriamanitra hamela ny fahotantsika. Tsy misy na inona na inona azontsika atao mba ho mendrika izany famelan-keloka izany. Manolotra famelan-keloka ho antsika Andriamanitra noho ny fahasoavana; noho ny fitiavany tsy manam-petra. Mamela heloka Izy satria "tsara sady mamela heloka ary be famindram-po" (Salamo 86:5; jereo ny Eksodosy 34:6-7).
  - Ny fitiavany no nitarika Azy hanolotra ny tenany teo amin'ny hazo fijaliana, sy handoa ny sandan'ny ota izay tsy ho voalohantsika (Efes. 2:4-5).
  - Rehefa mitondra ny fahotantsika eo am-pototry ny hazo fijaliana isika dia manaisotra antsika amin'ny vesatra izay manavesatra antsika i Jesosy. (Heb. 12:1-2).
- **Akanjon'ny famelan-keloka.**
  - Ny Fiangonan'Andriamanitra—ary noho izany ny mambra tsirairay ao aminy—dia mitafy "rongony fotsy madinika sady madio no mangatsakatsaka" ary "tsy misy pentimpentina, na fiketronana, na izay toy izany" (Apok. 19:8; Efes. 5:27).
  - Tandindon'ny "asa marina ataon'ny olona masina" io rongony fotsy madinika io (Apok. 19:8b). Kanefa, tsy azy izany fahamarinana izany; fa nomen'i Kristy azy ireo (Apok. 7:14).
  - Rehefa nanota i Adama sy Eva, dia nanarona ny fitanjahany tamin'ny asany izy ireo. Nefa mbola nihevi-tena ho mitanjaka teo anatrehan'Andriamanitra ihany izy (Gen. 3:7-10). Ny akanjo atolotr'Andriamanitra dia tandindon'ny "akanjo fitondra amin'ny fampakaram-bady" omen'i Kristy antsika: ny fahamarinany tonga lafatra izay mamafa ny fahotantsika (Gen. 3:21; Sal. 51:7-10).
  - Tsy misy olona ho any an-danitra raha tsy mitafy an'izany fitafiana izany (Mat. 22:1-14).